Toprağını koruyamayan bir devletin egemenlik hakkı er ya da geç tartışmaya açılır

Prof. Dr. Ali Demirsoy, Hacettepe üniversitesi

- ***Toprak koruma hem siyaseten hem de yönetimsel olur; birinde alanı (bütünlüğü) öbüründe niteliği yitirirsiniz. Türkiye bu iki yıkımın (felaketin) kıskacında ne olacağı belirsiz bir geleceğe doğru sürükleniyor..***

Geçmişte çeşitli nedenlerle siyaseten büyük topraklar yitirdik. Günümüzde çok daha farklı stratejilerin geliştirildiğine tanık oluyoruz. Dileriz bu kez tuzağa düşmeyiz.

Mayıs/2009'da, hükümetimiz, yalnızca çok sınırlı bir çevreden sert tepki gelmesini görmezlikten gelerek, öbür "*sade*" vatandaşların şaşkınlıkla izlemesini umursamayarak, bu ülkenin geleceğini çok yakından ilgilendiren "*Mayın Temizleme Yasası olarak tanımlayacağımız*" bir yasa önerisini Büyük Millet Meclisi'ne sundu. Bu yasa teklifi, muhalefetin toptan karşı koymasına karşın, çıktı ve cumhurbaşkanınca onaylandı (kimi maddeleri Anayasa Mahkemesi'nden geri döndü). Eğer Yüksek Yargı Organlarının atama işlemi -son zamanlarda sürekli dile getirilen yargıda düzenleme adı altında egemen iktidarın takdirine bırakılırsa- siyasal erkin eline geçerse, hiç kuşkunuz olmasın, yasalar geldiği gibi geçecektir.

Bu yasayla, Türkiye'nin yumuşak bağrı olarak bilinen ve büyük güçlere karşı savunması en zor olan sınırlarımız, Suriye Sınırımız, dünyadaki her ihtilaflı işte parmağı olan İsrail Devleti'ne 49 yıllığına kiralanacaktı.

Bilindiği gibi bu sınır yaklaşık 600 km *(AS: 877 km!)* uzunluğundadır ve bu uzaklık Ankara ile Edirne arasındaki mesafe kadarmış *(AS: fazladır..)*. Genişliği ise birkaç yüz metreden birkaç km'ye dek değişen bir koridormuş.

Türkiye ile Azerbaycan arasında, Nahcivan üzerinden, çok değil 30-40 m'lik bir serbest geçiş olanağımız olsaydı; otobanı, karayolunu, tren yolunu, gaz ve petrol borularını buradan geçirme şansını yakalasaydık, Türkiye bir kıta devleti olurdu; Avrupa'dan Çin'e dek bağlanmış olurdu. Böyle bir koridorun önemini kavramış olanlar, geçmişte, Ermenistan'ı araya sokarak bizi bu etkinlikten yoksun ettiler. Yani burada genişliğin büyüklüğünden çok, kesintisizliği önemlidir. Bin bir katakulli ile bize verilmeyen bu şans, kendi elimizle Orta Doğu'nun egemeni olmaya soyunmuş bir devlete verilmeye kalkışıldı; hem de Kendi Meclisimizin yasaları ile.

Kaldı ki, bu denli uzun bu denli genişlikte bir arazi, bizi Avrupa Ortak Pazar'a girme konusunda sığaya çeken birçok Avrupa ülkesinden çok daha büyük bir arazi parçasıdır. Bu arazi parçası kural olarak engebe taşımaz, kesintisiz tarıma çok uygundur ve en önemlisi çok uzun yıllardır doğal yapısını koruduğu için, yorulmamış, yıpranmamış, tuzlanmamış, hatta bugün göz bebeğimiz olarak sunduğumuz Haran Ovasından çok daha değerli ve verimli bir arazi parçasıdır.

Bunu vermeyi düşündüğümüz ülke öyle bir ülke ki, kuruluşu daha 50 yıl bile olmadan *(AS : 1948)*, çevresindeki ülkelerin hemen hepsine kök söktüren, hepsiyle aynı anda savaşmış ve hepsinin ordusunu birkaç gün içinde etkisiz duruma getirmiş; daha sonra dünyadaki ülkelerin tümü (ABD dışında) tepki göstermesine karşın **hiçbir hukuk ve insanlık kuralını dinleyemeyerek** istediğini yapmış ve yapan (çocuk öldüren), aynı yeri paylaşmak zorunda olan kardeş milletinin bir parçasını günlerce hatta aylarca ablukaya alarak önemli yitikler verdiren, birçok ülkeye operasyonlar adı altında baskın yaparak ya oradaki insanlarını kurtarmış ya da istediği bir adamı

Prof. Dr. Ali Demirsoy

yaka paça alarak ülkesine getirmiş, hatta getirdiği insanları idam etmiş bir ülkeye, ülkenin en zayıf yerini 49 yıllığına vermeye kalkıştık.

Öbür yandan bu girişim, devletimizin de önemli katkılarıyla **Kuzey Irak Kürt Federasyonu** adı altında altyapısı tümüyle hazırlanmış, Türkiye'deki ve İran'daki Kürtlerin bağımsızlık organizasyonu henüz tamamlanmadığı için bekletilen, **özerk Kürt devleti**ni, yani 2. İsrail'i Akdeniz'e bağlayan bir koridorun oluşturulması amaçlanmaktadır. Böylece, İsrail, bir anlamda Amerika, Akdeniz üzerinden yeni kurulacak Kürt Devletine, kara köprüsü ile bağlanmış olacak; bizim Nahcivan'da beceremediğimiz bağlantıyı kuracaklar. Bu bağlantı, Türkiye eliyle İran ve Arap ülkelerine sokulan yeni bir hançer olacaktır. Cezayir'in, Fransız sömürgesinden kurtulması için Birleşmiş Milletlerin oylamasında çekimser oy veren Türkiye demek ki uslanmamış. Bu proje, İsrail'in dolaylı olarak Amerika'nın Arap ülkelerini kuzeyden kuşatma projesidir. Aynı zamanda suya en çok gerek gösteren bir bölgede, Fırat ve Dicle gibi iki önemli nehrin yakın izleme alınacağı, denetleneceği bir projedir.

Eğer Muhammed Musaddık[1] döneminde İran'da olduğu gibi, Batı'nın mali ve siyasal odakları, basın mensuplarının önemli bir bölümünü yüksek maaşa bağlamışsa (İran'daki gazetecilerin en az 2 yıl boyunca çok yüksek ücret aldıklarını, İngiliz istihbaratı yıllar sonra açıkladı), özel yetiştirdiği kişilerle siyaseti yönlendiriyorsa, hiç kuşkunuz olmasın bu bağlantı şu ya da bu biçimde bu bölgede kurulacaktır.

Yeni koridor ne getirir ne götürür?

Mayın temizleme işi tutmayınca, belli ki 2. plan devreye sokuldu. Bu da Suriye düşmanlığı üzerinden palazlatılan **IŞİD katil örgütü**nün yok edilme gerekçesiyle güney sınırımızda bir tampon bölge oluşturma girişimidir. Kıbrıs'a tampon bahanesi ile yerleşen askerler (Batı) tam 40 yıldır oradalar. IŞİD yok edilemez; çünkü terörist çete niteliği taşımaktadır. Bu da orada (sınırlarımız boyunca) -bizim denetleyemediğimiz- tampon bir bölge hep olacak demektir.

Bir zamanlar stratejik dostlarımızın (!) dayatması ile uçuşa kapalı Kuzey Irak tampon bölgesi, başımıza çok bela açtı; yalnızca bize değil bu coğrafyanın tümüne bela açtı. Ancak belli ki akıllanmadık; yetmedi, şimdi 2. bir tampon bölgenin oluşturulmasının tezgâhı, IŞİD belası ile başımıza sarılmaya çalışılıyor. Bu tampon bölge, bir çeteye karşı oluşturulan 800 km uzunluğunda bir bölge olacakmış. Dünya tarihinde bir çeteye karşı oluşturulan en uzun tampon bölgenin paydaşı olarak artık gurur duyabiliriz. Ancak bilinsin ki bu bölge tampon bölge olarak değil, Akdeniz'den, Basra'ya uzanan, Türkiye, Irak, Suriye, Irak hatta daha kuzey ülkelerin bağrına sokulan bir koridor

---

[1] **Muhammed Musaddık** İran'daki İngiliz petrol tesislerinin millileştiren ve başbakanlığı sırasında (1951-1953) Şah Muhammed Rıza Pehlevi'yle büyük bir iktidar çekişmesi içine giren İranlı siyasal önder. 1951'de İran Başbakanlığına geldi ve 1953'te darbe ile görevden uzaklaştırıldı. Sovyetler Birliği'ne İran'ın kuzeyinde petrol çıkarma ve arama hakkı tanınmasına karşı başarılı bir muhalefet hareketi yürüttü. Ardından İngilizlere ait Anglo-Iranian Oil Company Ltd.'nin İran'daki tesislerinin millileştirilmesi çağrısında bulunarak, milliyetçi çevrelerde büyük saygınlık kazandı. Musaddık'ın hazırladığı **İran petrollerinin millileştirilmesi**ni öngören yasa tasarısı 1951'de Meclisten geçti ve Şah, Meclisin bu kararıyla daha da güçlenen Musaddık'ı başbakanlığa getirmek zorunda kaldı. Batı'dan ücret alan satılmış basının, ikbali için Batı'ya yanaşan Şah'ın ve Batılı güçlerin Musaddık yönetimine tepkileri yoğunlaştı. Musaddık'ın muhalifleri, ABD'nin de desteğinin alındığı iddia edilen bir darbe düzenleyerek Musaddık'ı yönetimden uzaklaştırdılar ve kaçan Şah'ın yeniden ülkeye dönmesini sağladılar. Darbe ile olan ABD ilgisi 2000'de ABD eski dışişleri bakanlarından Madeleine Albright tarafından kabul edilmiştir. Daha sonra ise ABD Başkanı Barack Obama 4 Haziran 2009'da Mısır'da yaptığı konuşmada bu desteği resmen doğrulamıştır. Vatana ihanet suçundan üç yıl hapse mahkûm edilen Musaddık, 1967'de evinde göz hapsinde iken öldü.

Prof. Dr. Ali Demirsoy

olacaktır. Bütün melanetler bu koridor üzerinden gerçekleştirilecektir. Birincide bunu yaşadık. Ne yazık ki, yaşayarak öğrenenlerin sıfatı "*Ahmaklıktır*". İlk tamponun oluşturulmasını, ABD'yi askeri müdahale için bölgeye çağıran, TV'lerde kalemi gözümüze sokarak "*Mistır Preziden'ti telefonla müdahale için aradım*" diyen o günkü yöneticilerimiz olmuştur. Her türlü işbirliğini yakın tarihimizde görülmedik bir biçimde olumlu bir olarak geliştirdiğimiz, demokratikleşme yolunda hızla yol alan Suriye'yi bir anda *"çıkar yolu kalmadığı için*" halkına bomba yağdıran bir lider durumuna düşürerek, gerek IŞİD'a gerekse bölgedeki öbür canilere fırsat verilmesine en büyük katkıyı, Suriye'ye destek vermeyen, aksine muhalifleri destekleyen yöneticilerimiz vermiştir. Hiç kimse o güne dek şu ya da bu biçimde uyumlu giden bir yönetimin birden bire halkıyla karşı karşıya gelmesini inandırıcı bir biçimde açıklayamaz; bu tezgâhı kuranların dışında. Devlet adamlığı hem Irak'ta hem Suriye'de belayı bu bölgeden uzak tutma, gerekirse önleme olmalıydı. Nerede bir sorun yaratılmış ise bir avuç tuz alıp oraya koşmamız bizim liderliğimizi değil, olsa olsa başka bir şey olduğumuzu gösterir…

Ne alıp veremeyeceğimiz vardı Suriye ile neden Suriye devletini parçalamaya çalışanlara yan çıktık? İlişkilerimiz ve ticaretimiz en yüksek düzeyine yükselmişti. Türkiye zengin Suriyeli turistleri ağırlamaya başlamıştı. Görünürde Suriye'de önemli bir değişim olmamıştı. Birden bire Sünni Müslümanlara eziyet ediliyor diye kalkışma başlatıldı. Türkiye bu ateşe benzin döken ülkelerin başına geçti. Sanki bu ülkede Sünnilerin dışındakiler el üstünde taşınıyormuş gibi. Aslında Suriye bize göre daha çok şeriat yasaları ile idare edilmesine karşın, yönetimin bakış açısı uygar dünyaya dönüktü; başkan Esad'ın eşinin giyim kuşamına uygar dünyan bile gıpta ile bakıyordu. Belli ki Esad gerici, yobaz dincilere karşıydı. Çevre ülkelerini rahatsız eden de buydu.

Suriye karıştı da iyi mi oldu? Bir milyonu bizde fuhşun, dilenciliğin, hırsızlığın pençesine düşmüş durumda. Büyük şehirlerin parklarına bir gece uğrarsanız, orada reşit olmayan erkek ve kız çocuklarının dramını görebilirsiniz. Bir devlet adamı biz öyle düşünmemiştik diyemez. Çünkü yüzlerce danışmanı vardır; yüzlerce kanaldan bilgi ve istihbarat alabilir. Kişiler hata yapar, yanılır; devlet adamlarının yanılması suç oluşturur. Libya'da yanıldık, Mısır'da yanıldık, Afganistan'da yanıldık, Irak'ta yanıldık, Suriye'de yanıldık, Ukrayna'da yanıldık, Mavi Marmara'da yanıldık, Gazze'de yanıldık, Paralel Devletle olan ilişkilerimizde yanıldık, çok yakında demokrasi ve açılım politikasında da nasıl yanıldığımızı (bizzat açılım ve bağımsızlık isteyen tarafla birlikte) anlayacağız.

Ben bu ülkenin bir bireyi olarak Irak'ta dökülen her kanda kendimi sorumlu, suçlu hissederken, bir de Suriye eklendi. Oradan kaçanları geçmişte olduğu gibi doyurma bu sorumluluğu ortadan kaldırmaz. Açıkça –*bu politikayı hiç onaylamadığımız halde*- sığınanların yükünü yine biz fakir halk olarak çekeceğiz. Kara kara düşünme sırası açıkça bizde. "*İşini bilmeyen çavuşlar, sıçar bokunu avuçlar*" ata söze belli ki boşuna söylenmemiş.

Türkiye ne yazık ki çeşitli kesimlerce terör örgütlerine yataklık ve destek ile suçlanıyor. Güçlü bir devlet geleneği olan Türkiye'nin böyle bir suçlamaya sessiz kalması beklenemez. Ancak, **Devlet bankası aracılığıyla kara para transferi**ne bulaşma suçlaması yasal olarak açıklığa kavuşturulmadığı *(buna bulaştığı ileri sürülenler özel talimatlarla serbest bırakıldığı)* için, Türkiye'de **kaçak petrol trafiği** cirit attığı için, sınırda el konan TIRların içindekilerin savcılıklar ve kolluk güçlerince incelenmesine izin verilmediği için, herkesin kafasının açık açık kesildiği bir ortamda Türk rehineler ellerini kollarını sallayarak eksiksiz ülkemize döndükleri için, Dünyanın tiksinerek baktığı **İhvan ve El Nusra** örgütleri ile kol kola olduğu, ev sahipliği yaptığı ve hatta bu ülkede yerleşmelerine izin verdiği için, **IŞİD'e parasal destek** ve silah yardımı suçlaması tüm yalanlamalarımıza karşın, hem yurt içinde hem yurt dışında büyük bir destekçi kesim bulmuştur. Korkarım ki Türkiye bu nedenle hep suçlanacaktır…

Prof. Dr. Ali Demirsoy

Türkiye kendi politikasını çizmelidir

Türkiye, dünya siyasal hareketinin -*bulunduğu coğrafik konum bakımından, başka ülkelerin siyasilerinin yönlendireceği politikalar nedeniyle değil, kendi üreteceği politikalar olması gerektiği için*- anahtarı durumundadır. Artık geleceğin çıkar çatışmasının geleneksel Batı ile geleneksel Doğu (özellikle Çin, Hindistan, Rusya topluluğu) arasında olacağı herkesin malumudur. Bunu ben söylemiyorum, ABD Başkanı Clinton diyor. Türkiye'nin tavrı bu dengelerin oluşmasında en belirleyici öge olacaktır. Burnunun dibindeki olaylara doğru tanı koyamayanların, onlarca yıl sonrasını görmeleri çok zor.

Türkiye elindeki gücü kullanarak, NATO, ABD ve AB'nin gözünün içine bakarak değil, Irak'ta ve Suriye'de yıkıma uğratılan yönetimleri desteklemeli, ayağa kalkmaları için her türlü katkıyı yapmalı; zaman içinde de onlara **Atatürk**'ün bu coğrafyada yapmış olduğu devrimlerin benzerlerini gerçekleştirmeleri için yol göstermelidir. Ancak bunu, dini rehber yapmış ve çıkar, ayakta kalma için araç olarak kullanan yönetimler hiçbir zaman beceremeyecektir. Din ile ilgili ağızdan çıkan her söz bu coğrafyayı biraz daha parçalayacaktır. Bu coğrafyanın en büyük talihsizliği bu yönetimlerce idare edilmesidir. **Atatürk** en çok gerek duyduğumuz bir dönemde bizi terk etti…

Buraya dek anlatılanlar siyaseten yanlış toprak kullandırılması ile ilgilidir. Bir de yanlış uygulanan ya da yanlış çıkarılan yasalar nedeniyle yitirdiklerimiz var.

Yağma edilen ve hukuk dışı uygulamaya söz konusu olan yalnızca güney sınırlarımızdaki topraklar mı?

Mantığı anlamak için yurt içinde olanlara da bir göz atmakta yarar var. Toprağına sahip olamayan Devlet, Devlet olamaz. Devletin evrensel bir tanımı olmalıdır ve bu tanım bize ortaokulda ticaret dersinde öğretildi. Bugünkü politikacılar acaba bizim gittiğimiz okullara gitmediler mi, yoksa bizim okuduklarımızı okumadılar mı? Anlamak olanaklı değil. Devlet bize aşağıdaki gibi öğretildi:

Devlet; göllerini, derelerini, nehirlerini, ormanlarını, meralarını, çöllerini, su kaynaklarını, dağlarını satamaz. Anayasamız devlete yalnızca bu taşınmazlar üzerinde tasarruf hakkı vermiştir. Ancak *bu tasarruf hakkı mülkiyet hukukundan değil, egemenlik hukukundan kaynaklanmaktadır.* Bunun değişik bir örneği, hiç kimse başka birini hukuken yargılayamaz, cezalandıramaz, vergi toplayamaz, tapu veremez vs. Bütün bu yetki devletin **egemenlik hukuku**ndan kaynaklanır. Bu nedenle Devlet bunları satamaz. Çünkü mülkiyet hukukundan kaynaklanan bir hak değildir. Ancak gelirlerini kullandırabilir.

Mülkiyet hukukundan kaynaklanmayan taşınmazlar, satılamayacağı için, bu taşınmazların üzerine "*her ne sıfatla ya da her ne nedenle olursa olsun*" yerleşen ya da işgal eden biri, mağduriyetten hukuken söz edemez. Ancak, mülkiyet hakkından kaynaklanan malların sahipliği konusunda mağduriyetten söz edebilirsiniz.

Yönetim biçimi ne olursa olsun, Devletin en önemli iki görevi vardır. **Tapu ve nüfus kayıtları**nı doğru tutma ve koruma. Bunu yapamayan bir Devlet, Devlet değildir. Ancak yapılan kadastro çalışmalarında bile halkın neredeyse hepsi mahkemelik. Niye? Çünkü Devlet eski tapu kayıtlarını doğru dürüst okuyamıyor, okutamıyor; okutursa da kendi görevi olmasına karşın mağdurdan önemli bir para alıyor. Sınırları gösteremiyor. Kimi tapuların yerini bile bulamıyor. Devlet olarak "*benim sınırımı göster*" desem, para istiyor; çoğu kez de sınırlarımı gösteremediği için mahkemelerde süründürüyor. Devlet yıllarca malına sahip çıkamadığı için, özellikle çok partili demokrasiye geçince peş keş politikası siyasetin lokomotifi olduğu için, Devlet malı üzerindeki çekişme (ihtilaf) en önemli sorunumuz durumuna geldi.

Prof. Dr. Ali Demirsoy

Türkiye'deki sorunlardan biri, bence en önemlilerinden biri bu sorundur. Gidip bir yerlerden bir arsa alıyorsunuz. Devlet, "temizdir" diye size bir tapu veriyor. Nasıl bir Devletsin ki, satılamayacak mala tapu veriyorsun? Bunun tahkikini ben mi yapacağım; yoksa bilmem kaç on yıl sonra ne olacak diye falcıya mı baktıracağım? Aradan diyelim ki 10 yıl geçiyor; mahkemeden bir çağrı geliyor. Örneğin Orman Bakanlığı *'Burası 2B arazisidir, el koyuyorum.'* diyor. Bu arada yaptığın ev, tesis, diktiğin ağaç vs. güme gidiyor. Ayrıca bu yapıların kaldırılması için yapılacak giderler de benden alınıyor. Gerekçe açık, egemenlik hukukunca tasarruf edilen mallar herhangi bir biçimde satılamaz, devredilemez vs.; çünkü kamu malıdır, kamu alanıdır; özel mülkiyete geçirilemez. Bu hukuk nedeniyle Orman Bakanlığı, hemen hemen davaların tümünü kazanıyor.

Bana gelince, bu hukuka dayanarak, 'Bu taşınmazları özel mülkiyetine geçiremezsin.' diyorsun; yani satın alamazsın diyorsun. Esasında doğrusu da bu. Ancak sana gelince Devlet olarak bu hukuku uygulamıyorsun ve mülkiyet hakkından değil egemenlik hakkından sahip olduğun taşınmazları satışa çıkarıyorsun, hem de Türk Vatandaşı olmayan kişilere bile. Satışa çıkardığın anda mülkiyet hukukuna girer ve bu nedenle de Anayasal bir suç işlemiş olursun. 2B yasası bu nedenle Anayasaya aykırı bir yasadır. Bu nedenle sınırdaki taşınmazları da satamaz, bir anlamda uzun süreli kiraya veremez. Bu yalnızca güvenlik nedeniyle değil, hukuktan da kaynaklanan bir suç oluşturur.

Orman kadastrosunun bitirilmesi gerekiyor. 2B'ye sokulan bölümlerin orman, mera, tarım alanına dönüştürülen arazilerin dışında, satış yapmamak kaydıyla kullanım hakkı özel kişilere verilebilir.

Anayasamızda, 1. sınıf tarım arazilerinin üzerine hiçbir tesis yapılamaz kaydına karşın (doğrusu da bu) *(AS: Anayasa'da böyle bir kayıt yok.. md. 45 'te "., tarım arazileri ile çayır ve mer'aların amaç dışı kullanılmasını ve tahribini önlemek" düzenlemesi var..)*, bu tip arazilerin üzerindeki tapular iptal edilemiyor. Niye? Çünkü mülkiyet hukukundan kaynaklanan araziler de ondan. Mülkiyet hukukundan kaynaklanan mallara kolay kolay gücünüz yetmiyor. Gel gelelim ki, mülkiyet hukukundan kaynaklanan 1. sınıf arazileri de aynı durumda. Çünkü toprağın değerini bilen yok. Dünyanın yalnızca 1/5'i kara; bu karaların da ancak 1/10'u tarımsal üretime (orman, mera, tarım arazisi olarak) uygun. Nüfus ve tüketim artıyor; topraklar artmıyor; üstelik kirlenme ve erozyonla, yerleşim yerlerine ya da sanayi yatırımlarına ayrılarak gün be gün daralıyor.

Demokrasiyi de insan haklarını da kendimize uydurduk. Her gün birileri ekranlara çıkarak mağduriyetten söz ediyor. Politikacıların mağduriyetini anlarım; çünkü dağıtacakları avantayı önlüyorsunuz. Bu ülkenin topraklarına sahip çıkanlar için 2B'de mağdurlar olamaz; ancak Devletten kaynaklanan (seçim avantası nedeniyle) bir laçkalık nedeniyle, işgal vardır; bunun çözümü ise bu işgali yapanlara (politikacılar göz yumdukları için) belirli bir süre kullanma hakkı tanıyarak; ancak özel mülkiyetlerine hiçbir zaman geçiremeyecekleri; belirli bir sürenin sonunda koşulsuz kamuya devredecekleri bir hukuk sistemini geliştirmek gerekir.

Dünyanın ve çevrenin tahrip edildiği bir dünyada bu yeni bir hukuktur. Örneğin 1960'a dek kat mülkiyeti diye bir kavram yoktu; durum yeni bir hukuk yarattı; havadaki bir yere mülkiyet veriyoruz.

Bu ülkede huzur içinde yaşamak istiyorsak, çocuklarımıza da yaşanır bir ülke bırakmak istiyorsak, bir yandan yeni koşulları düzenleyecek (siyasal erke çıkar sağlayacak ya da birilerine avanta sağlayacak biçimde değil) yeni hukuk sistemlerini geliştirirken; bir yandan da geleneksel hukuku doğru anlayarak, doğru yorumlayarak uygulama yapmamız gerekecektir.

Toprak korumadan ne anlıyoruz?

Aslında, toprağı koruma etrafını çevirerek koruma altına alınma olarak da anlaşılmamalıdır.

Prof. Dr. Ali Demirsoy

Toprak çevresi ile birlikte sağlıklı kalır; çünkü canlı bünyesi gibi karışık bir sistemdir. Bu sisteme girecek niteliksiz ya da kirlenmiş su ve yapıyı bozacak partiküller *(AS: parçacıklar)* (erozyon ürünleri) uzun yıllar içinde oluşmuş bu sistemi anında bozar. Eğimi dünya ortalamasının çok üzerinde olan topraklarımızın bu nedenle çok daha özenli korunması gerekir. Doğrudan olmasa bile, toprağın arka havzası olarak niteleyeceğimiz bölümlerin korunması bu nedenle önem taşır. Bilinçsiz ve hoyratça açılan yollar, kapasitesinin üzerinde otlatmaya açılan meralar, bilinçsiz açılan yerleşimler ve son zamanlarda bilinçsiz ve gerekli özen gösterilmeden, sayıca taşıma kapasitesinin üzerinde planlanan, hançer gibi doğanın kalbine saplanan HES'ler, maden işletmeleri, taş ocakları, çıkardıkları toz, oluşturdukları heyelan, yol ve enerji hatları nedeniyle çevreye dökülen hafriyat, iyi nitelikli toprakları da bozmaktadır. Bir şeyi daha öğrenmemiz gerekir; arsa parayla alınır, toprak parayla alınamaz. Ne yazık ki bu ülkenin insanı toprağı arsa olarak görmektedir.

Sonuç :

Devlet yalnızca vatandaşların devleti değildir; yeni oluşturulacak hukuk sisteminde devlet, ağaçların, meraların, bitkilerin ve hayvanların, çeşitli habitatların (sulak alanların, mağaraların) da Devletidir. Bu topraklar neden yalnızca insanlara tahsis edilsin (AS: özgülensin); bizimle aynı ülkeyi paylaşan öbür canlı varlıkların da belirli bir oranda bu topraklarda tapulu malları olması gerekir. Uygar bir ülkenin, örneğin topraklarının neden %10'u insan ayağı girmeyecek biçimde bu canlıların özel mülkiyetine geçirilmesin. Korkmayın, hayvanlarda, mal edinme histerisi, çocuklarına mal bırakma tutkusu, karaborsa ve mal biriktirme dürtüsü henüz oluşmadı. Emin olun beğenmediğiniz o canlılar bu toprakları satmayacaklar; hor kullanmayacaklar; doğal yapısını binlerce yıl koruyarak buralarda mutlu yaşayacaklar, bizim de mutlu yaşamamız için ortam oluşturacaklardır.

Gerçek uygarlaşmaya yeni düzenlemelerle başlayalım derim…

Prof. Dr. Ali Demirsoy,
Hacettepe Üniversitesi, 22.9.14, Ankara

****

Sevgili Kardeşim

Bu coğrafya üzerinde kara bulutların daha da yoğunlaştığı uzun zamandır biliniyor.
Hanımı Sokrates'i yaşam tarzı ile ilgili olarak sürekli uyarıyor. Bir gün yine sorumsuz bir biçimde öğrencileri ile eve girerken, karısı kalın bir oklavayla kafasına vuruyor. Sokrates, öğrencilerine dönerek; "***Bu denli gök gürlemesinden ve şimşek çakmasından sonra dolu yağacağı belliydi."***
Biz de bu coğrafyada doluya tutulduk. Bunu bu ülkenin kenara atılmış çok sınırlı sayıda kalan aydını kestirmişti. Zayıf da olsa uyarmıştı. Bu ülkenin toprak yönetimini de aydınlar uyardı, uyarıyor. Ancak **sağırlık** bilinen en kötü duyu eksikliğidir…

Bu ülkenin topraklarını yaklaşık 700 yıldan beri kullanıyoruz. Nasıl kullandığımızı bir yana bırakalım; sicilimiz temiz olmayabilir. Ancak bundan böyle 'nasıl kullanmalıyız, yönetmeliyiz?' sorusunun yanıtını arayalım. Topraklar bir millete kullanım hakkıyla verilir, tapusuyla değil; eğer onu hor kullanırsanız ya da kısa erimli çıkarlarınız için peş keş çekerseniz, bir gün tümüne birileri sahip çıkmaya kalkışır. **Yaşamadan öğrenmeye ne dersiniz?**
Saygılarımla. 22.9.14

Prof. Dr. Ali Demirsoy